

Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad a fost sesizată de către Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice a Municipiului Arad cu adresa nr....., înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr.asupra contestației formulate de **S.C. X S.R.L.** înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad sub nr.și nr.și la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad sub nr.și a procedat la analiza dosarului cauzei, constatând următoarele:

Societatea comercială X S.R.L. formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr.întocmită de organele de control ale Activității de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice a Municipiului Arad și solicită anularea acesteia în ceea ce privește suma totală delei reprezentândlei taxa pe valoarea adăugată suplimentară șilei majorări și penalități de întârziere.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Contestația a fost semnată de reprezentantul legal al societății, dna, la dosarul contestației fiind depusă Procura de administrare și judiciară autenticată sub nr.și înregistrată la Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad sub nr....., așa după cum prevede art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. Societatea petenta formulează contestație împotriva Deciziei de impunere nr.întocmită de organele de control din cadrul Activității de Inspecție Fiscală – Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad și solicită anularea acesteia, invocând în susținerea contestației următoarele motive:

- referitor la perioada 01.01.2003 – 31.01.2008 în raportul de inspecție fiscală se precizează că societatea a înregistrat venituri din transportul internațional de persoane (curse regulate) efectuate pe traseul România – Italia și retur, operațiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere în conformitate cu prevederile art. 143 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Petenta susține că, așa după cum rezultă din raportul contractual în derulare pentru perioada controlată adică contractul de transport nr....., în aceasta perioadă a fost în permanență titulara activității de transport, calitate desprinsă din faptul că a deținut licențele de traseu, caietele de sarcini, graficele de transport și nu în ultimul rând biletele de călătorie. Din textul contractului de transport nr.rezultă faptul că societatea F SRL avea doar calitatea de cărauș, fiind obligat a se supune în totalitate condițiilor impuse de titularul operațiunilor de transport persoane și a licențelor de traseu.

Societatea recunoaște că nu a fost în măsură să prezinte foile de parcurs vizate de organul vamal însă susține că datorită faptului că pe perioada controlată, în cadrul societății de aceasta activitate au fost responsabile mai multe persoane, imposibilitatea prezentării acestor documente poate fi cauzată de o arhivare particulară a fiecăreia dintre persoanele care au avut această însărcinare. Societatea afirmă că a solicitat căraușului (societatea F S.R.L.) prin adresa nr./12.11.2008 punerea la dispoziție a foilor de parcurs însă nu a primit răspuns.

De asemenea, în aplicarea prevederilor art. 1 alin. (4) din OMFP nr. 1846/2003, petenta a solicitat Inspectoratului Județean al Poliției de Frontieră Arad să comunice datele de ieșire respectiv intrare în țară a mijloacelor de transportcu care au fost efectuate transporturile internaționale de persoane iar Inspectoratul Județean al Poliției de Frontieră Arad a răspuns solicitării prezentând listingul cu intrările și ieșirile din țară ale mijloacelor de transport, aceste documente îndeplinind cerințele documentare pentru încadrarea transportului internațional de persoane în operațiuni scutite cu drept de deducere ;

- în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată stabilită prin raportul de inspecție fiscală pentru perioada 01.04.2005 – 30.11.2006 aferentă transportului internațional de persoane și pentru care valoarea taxei pe valoarea adăugată este de lei, organele de control au reținut ca pentru punerea la dispoziție a билетelor de călătorie, a licențelor de traseu și a caietelor de sarcini de către societate către S.C. F S.R.L. în vederea efectuării de către aceștia din urma a transportului internațional de persoane, societatea X S.R.L. datorează taxa pe valoarea adăugată motivând ca petenta a fost prestator de servicii la intern prin punerea la dispoziție a билетelor de călătorie și a licențelor de transport însă situația este cu totul alta, petenta arătând ca deține licențe de transport, certificate de autorizare pentru servicii regulate cu autocarul, contractele de închiriere pentru autocarele înmatriculate cu nr. și nr. încheiate cu S.C. F S.R.L

Petenta susține ca, în baza acestor documente, calitatea de operator de transport în transportul internațional de persoane a fost atribuit ei, întrucât cerințele pentru acordarea licenței de transport public

nu este condiționată de existența mijloacelor de transport proprii fiind posibilă folosirea mijloacelor de transport aparținând terților.

În ceea ce privește biletele de călătorie, societatea F S.R.L. în calitate de cărauș avea posibilitatea de a asigura potențiali clienți și astfel căraușului i se facturau bilete de călătorie iar societatea petentă suporta costurile cu transportul internațional de persoane (cost care include valoarea carburanților, costul conducătorilor auto și însoțitorilor, drepturile de deplasare ale acestora) și care în totalitate se regăsesc în facturile de transport pe care societatea F S.R.L. în calitate de cărauș le întocmește.

De asemenea, petenta consideră că este eronată concluzia organului de control care asociază calitatea de operator în transportul public cu cea de prestator de servicii de transport.

- referitor la taxa pe valoarea adăugată pentru care nu s-a acordat drept de deducere respectiv suma de lei pentru perioada 01.04.2004 – 30.04.2004, în raportul de inspecție fiscală se precizează că în luna mai 2004, societatea a achiziționat bunuri considerate de către organul de control ca neavând legătura cu obiectul de activitate al societății, nefiind destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile.

Societatea petentă susține că, în conformitate cu prevederile art. 98 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, în situația de față nu au fost îndeplinite niciuna din situațiile enumerate limitativ privind cazurile în care inspecția fiscală poate depăși limita ultimilor 3 ani fiscali iar constatarea organului de control depășește această limită, fapt pentru care solicită anularea acestei constatări;

- în legătură cu majorările de întârziere în sumă totală delei și penalitățile de întârziere în suma de lei, petenta susține că „Inexistența, din punctul nostru de vedere, a vreunei taxe pe valoarea adăugată suplimentare și motivată documentat pentru fiecare din sumele reținute de organul de control, conduce la considerarea majorărilor de întârziere ca fiind fără o bază de calcul și, în concluzie, nedatorate de societatea noastră.”

II. Verificarea societății petente s-a făcut urmarea decontului privind taxa pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare depus de către S.C. X S.R.L. și înregistrat la Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Arad sub nr.prin care se solicita rambursarea soldului sumei negative a taxei pe valoarea adăugată în suma delei.

În urma verificării efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

- în perioada februarie 2005 – ianuarie 2008, societatea a

înregistrat venituri din transportul internațional de persoane (curse regulate) efectuat pe traseul ROMANIA – ITALIA și retur, aceste operațiuni fiind scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere în conformitate cu prevederile art. 143 alin. (1) lit. g din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal și punctul 14 (5) alin. 2 din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor Metodologice de aplicare a Codului Fiscal.

Au fost verificate în totalitate facturile fiscale emise în această perioadă precum și documentele care atestă realitatea transporturilor internaționale de persoane în conformitate cu prevederile art. 8, alin 1 și 2 din O.M.F.P. nr. 1846/2003 ; art.7 alin 1 și 2 din O.M.F. nr. 2222/2006 și art. 7 alin 1 și 2 OMFP nr. 2421/2007.

Din verificarea efectuată, organele de inspecție fiscală au constatat faptul că societatea verificată nu poate prezenta pentru perioada februarie 2005 – ianuarie 2008 toate documentele justificative necesare scutirii de taxa pe valoarea adăugată, pentru transporturile internaționale de persoane (curse regulate) efectuate de SC X SRL pe traseul ROMANIA – ITALIA și retur respectiv „foile de parcurs sau alte documente din care să rezulte data de ieșire/intrare din/in țară, vizate de organul vamal ”.

Drept urmare, organele de inspecție fiscală au procedat la recalcularea taxei pe valoarea adăugată aferentă transportului internațional de persoane pentru perioada februarie 2005 – ianuarie 2008 rezultând un debit reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă delei;

- din analiza facturilor fiscale emise de S.C. X S.R.L. s-a constatat faptul ca aceasta a emis in perioada aprilie 2005 – noiembrie 2006 facturi către clientul sau S.C. F S.R.L. , cuprinzând venituri scutite cu drept de deducere si având explicația „ contravaloare bilete vândute ”.

Din analiza documentelor justificative ale societății, întocmite conform Contractului de transport nr.încheiat între S.C. X S.R.L. și S.C. F S.R.L. , s-a constatat faptul ca S.C. F S.R.L. a emis către S.C. X S.R.L. facturi fiscale reprezentând „ transport internațional ARAD-VERONA–ARAD cu autoconform CTR. nr.....” .

Totodată din verificarea documentelor justificative puse la dispoziție pentru perioada aprilie 2005 – noiembrie 2006 organele de control au constatat ca, societatea verificată nu înregistrează în evidența contabilă cheltuieli specifice transportului internațional de persoane cum ar fi : cheltuieli cu diurna, cheltuieli cu combustibilul sau alte cheltuieli specifice care să ateste faptul ca S.C. X S.R.L ar avea calitatea de transportator în cadrul contractului nr.....

Organele de control au concluzionat că societatea care a efectuat

transportul internațional de persoane respectiv căraușul este S.C. F S.R.L., iar S.C. X S.R.L în cadrul acestui contract a pus la dispoziția căraușului biletele de călătorie respectiv licențele de traseu și caietele de sarcini anexate acestora deci aceste operațiuni desfășurate de petenta nu se încadrează în categoria operațiunilor pentru care sunt prevăzute scutiri conform prevederilor art. 143 alin. 1 din Legea nr. 571/1003, cu modificările ulterioare.

Ca urmare a celor prezentate mai sus, organele de inspecție fiscală au procedat la recalcularea taxei pe valoarea adăugată colectată aferentă punerii la dispoziție a biletelor de călătorie respectiv licențelor de traseu și a caietele de sarcini anexate acestora de către petenta către S.C. F S.R.L. pentru efectuarea transportului internațional de persoane de către aceștia în perioada aprilie 2005 – noiembrie 2006, ținând cont de prevederile art. 140, pct. (1) și art. 129 alin. (3) lit. (b) din Legea nr. 571/2003 și privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, stabilindu-se astfel un debit reprezentând taxa pe valoarea adăugată suplimentară în suma de lei.

- din controlul efectuat s-a constatat faptul că în luna mai 2004, societatea verificată a achiziționat bunuri (produse sticlă) care nu au legătura cu activitatea desfășurată de S.C. X S.R.L. și nu sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, fiind dedusă taxa pe valoarea adăugată în suma de lei.

- pentru neplata la termen a sumelor corect stabilite prin Raportul de inspecție fiscală nr....., respectiv prin Decizia de impunere nr..... organele de inspecție fiscală au procedat la calculul majorărilor de întârziere, în conformitate cu prevederile art. 119 și art. 120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 republicată, stabilind în sarcina petentei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată suplimentară în suma deLei .

De asemenea, pentru nevirarea la termen a taxei pe valoarea adăugată suplimentară, au fost calculate pentru perioada iunie 2004 – decembrie 2005, conform prevederilor art. 121 din O.G. nr. 92/2003 republicată privind codul de procedura fiscală, penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată suplimentară în suma totală delei.

III. Având în vedere actele și documentele existente la dosarul cauzei, motivele invocate de societatea petenta în raport de constatările organelor de inspecție fiscală și prevederile dispozițiilor legale aplicabile în speță, se reține că Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad este investit a se pronunța dacă în mod corect și legal, reprezentanții Activității de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Finanțelor Publice a Municipiului Arad au stabilit în

sarcina societății petente suma totală delei reprezentândlei taxa pe valoarea adăugată suplimentară șilei majorări și penalități de întârziere aferente.

1). În legătură cu capătul de cerere privind taxa pe valoarea adăugată stabilită pentru perioada 01.01.2003 – 31.01.2008 în sumă delei, s-au reținut următoarele:

În fapt, în perioada februarie 2005 – ianuarie 2008, societatea a înregistrat venituri din transportul internațional de persoane (curse regulate) efectuate pe traseul ROMANIA – ITALIA și retur. Au fost verificate în totalitate facturile fiscale emise în această perioadă precum și documentele care atestă realitatea transporturilor internaționale de persoane.

În drept, în conformitate cu prevederile art. 143 alin. (1) lit. g din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

„ART. 143

(1) Sunt scutite de taxă: (...)

g) transportul internațional de persoane;”

- punctul 14(5) alin. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Codului Fiscal:

„14. (5) Facturile sau alte documente legal aprobate pentru transportul internațional se emit pentru parcursul integral, fără a fi necesară separarea contravalorii traseului național și a celui internațional. Orice scutire de taxa pentru servicii de transport prevăzută de art. 143 sau art. 144 din Codul fiscal se acordă pentru parcursul efectuat în interiorul țării, în timp ce distanța parcursă în afară țării se considera ca nu are locul prestării în România și nu se datorează taxa. Persoana care efectuează servicii de transport internațional beneficiază de dreptul de deducere a taxei aferente achizițiilor de bunuri și/sau servicii și pentru partea din transport care nu are locul prestării în România, în baza art. 145 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal.”

- art. 8, alin 1 și 2 din O.M.F.P. nr. 1846/2003 pentru aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirilor de taxa pe valoarea adăugată pentru exporturi și alte operațiuni similare, pentru transportul internațional și pentru operațiunile legate de traficul internațional de bunuri, prevăzute la art. 143 alin. (1) și la art. 144 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

“ ART. 8

(1) Transportul internațional de persoane pentru care se aplica scutirea de taxa pe valoarea adăugată, prevăzută la art. 143 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 571/2003, este transportul pentru care locul prestării se considera a fi în România potrivit art. 133 alin. (2) lit. b) din aceeași lege.

(2) Justificarea scutirii de taxa pe valoarea adăugată pentru transportul de persoane internațional cu mijloace auto se face cu următoarele documente:

- a) licența de transport;*
- b) caietul de sarcini al licenței de traseu, după caz;*
- c) foaia de parcurs sau alte documente din care să rezulte data de ieșire/intrare din/in țara, vizate de organul vamal;*
- d) diagrama biletelor de călătorie sau, după caz, facturile fiscale în cazul curselor ocazionale;*
- e) factura fiscală pentru contravaloarea biletelor vândute, în situația în care vânzarea biletelor se face prin intermediari.”*

- art.7 alin 1 și 2 din OMF nr. 2222/2006 privind aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxa pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. a)-i), art. 143 alin. (2) și art. 144¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“ART. 7

(1) Partea din transportul internațional de persoane pentru care se aplică scutirea de taxa prevăzută la art. 143 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal, este transportul pentru care locul prestării se considera a fi în România potrivit art. 133 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal.

(2) Scutirea de taxa prevăzută la art. 143 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal, pentru transportul internațional de persoane cu mijloace auto se justifică cu următoarele documente:

- a) licența de transport;*
- b) caietul de sarcini al licenței de traseu, după caz;*
- c) foaia de parcurs sau alte documente din care să rezulte data de ieșire/intrare din/în țara, vizate de organul vamal;*
- d) diagrama biletelor de călătorie sau, după caz, facturile fiscale în cazul curselor ocazionale;*
- e) factura pentru contravaloarea biletelor vândute, în situația în care vânzarea biletelor se face prin intermediari.*

- art. 7 alin 1 și 2 din OMFP nr. 2421/2007 pentru modificarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirii de taxă pe valoarea adăugată pentru operațiunile prevăzute la art. 143 alin. (1) lit. a)-i), art. 143 alin. (2) și art. 144¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“ART. 7

(1) *Partea din transportul internațional de persoane pentru care se aplică scutirea de taxă prevăzută la art. 143 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, este transportul pentru care locul prestării se consideră a fi în România, potrivit art. 133 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.*

(2) *Scutirea de taxă prevăzută la art. 143 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pentru transportul internațional de persoane cu mijloace auto se justifică cu următoarele documente:*

- a) licența de transport;*
- b) caietul de sarcini al licenței de traseu, după caz;*
- c) foaia de parcurs sau alte documente din care să rezulte data de ieșire/intrare din/în țară, vizate, după caz, de organul vamal. În lipsa vizei organului vamal, pentru transporturile internaționale din teritorii necomunitare spre România și din România spre teritorii necomunitare, se va accepta o declarație pe propria răspundere a reprezentantului legal al transportatorului sau a casei de expediție;*
- d) diagrama biletelor de călătorie sau, după caz, facturile fiscale, în cazul curselor ocazionale;*
- e) factura pentru contravaloarea biletelor vândute, în situația în care vânzarea biletelor se face prin intermediari.”*

In raport de prevederile legale prezentate mai sus, din verificarea efectuată, organele de inspecție fiscală au constatat faptul că societatea verificată nu a putut prezenta toate documentele justificative necesare scutirii de taxa pe valoarea adăugată, pentru transporturile internaționale de persoane (curse regulate) efectuate pe traseul ROMANIA – ITALIA și retur respectiv „foile de parcurs sau alte documente din care să rezulte data de ieșire/intrare din/în țară, vizate de organul vamal ” .

Din Nota explicativă dată de împuternicitul administratorului, d-na....., în data de 23.09.2008 a rezultat faptul că societatea verificată nu a putut prezenta nici un document justificativ aferent realizării transporturilor internaționale de persoane care să fie vizat de organul vamal ” , deoarece societatea nu a solicitat niciodată această viza organului vamal pe nici un tip de document fiscal sau nefiscal.

Ca urmare a explicațiilor date de d-nareferitoare la motivul lipsei vizei organului vamal pe orice document, respectiv nesolicitarea acestuia organelor vamale, organele de inspecție fiscală au considerat faptul că societățile verificate nu i se pot aplica prevederile art. 1 alin. 4 din OMFP nr. 1846/2003 cu privire la aplicarea scutirii de taxa pe valoarea adăugată pentru realizarea transportului internațional de persoane respectiv „ ***In situația în care, din cauze independente de voința furnizorului sau prestatorului, nu pot fi prezentate toate***

documentele justificative prevăzute de prezentele instrucțiuni , scutirea de TVA se poate aplica dacă există alte documente prin care se poate face dovada realizării operațiunii”, deoarece motivul invocat de d-narespectiv nesolicitarea vizei pe documente organelor vamale nu a avut loc din cauze independente de voința S.C. X S.R.L.

În legătura cu acest capăt de cerere, în contestație societatea face referire la contractul de transport nr....., încheiat cu S.C. F S.R.L., potrivit căruia „obligativitatea completării documentelor de transport cu toate datele cerute, în mod real și corect, reprezintă obligativitatea căraușului, așa cum precizează capitolul VI „Obligațiile părților”, pct.6.2. litera a).” De asemenea societatea menționează ca a „solicitat căraușului (societatea F SRL) prin adresa înregistrată sub nr..... (anexa nr.2 la prezenta contestație) punerea acestor documente la dispoziția noastră...Pana la data prezentei contestații societatea comercială F SRL lași nu a comunicat documentele solicitate(foile de parcurs vizate de organul vamal).”

În vederea că în temeiul prevederilor art. 7, art. 65 și art. 2005 din Codul de procedură fiscală și având în vedere că în contestația formulată, în probațiune, referitor la acest capăt de cerere, petenta a depus listele emise de IJPF Arad în legătura cu două autocare, pentru perioada 01.01.2005-31.12.2006 și în considerarea faptului că din documentele existente la dosarul cauzei s-a constatat că, referitor la același capăt de cerere din contestația formulată, relația contractuală a petentei cu SC F SRL s-a derulat pe perioada unui an, conform clauzelor contractului de transport nr....., în perioada 17.03.2005-16.03.2006, numai pentru autocarul cu numărul de înmatriculareorganul de soluționare a contestației a solicitat petentei, completarea dosarului cauzei cu documente care să facă dovada îndeplinirii de către aceasta a condițiilor legale care fac posibilă exercitarea scutirii de taxă prevăzută la art. 143 alin 1 lit. g din Codul fiscal, respectiv foaia de parcurs sau alte documente din care să rezulte data de ieșire/intrare din/în țară, vizate, după caz, de organul vamal, pentru perioada care excede contractului de transport nr....., respectiv 17.03.2006-31.01.2008, în legătura cu efectuarea transportului internațional de persoane realizat în nume propriu; deoarece autocarul cu numărul de înmatricularenu a fost prevăzut în contractul de transport nr....., motiv pentru care în legătura cu posibilele transporturi internaționale de persoane efectuate de către petentă în nume propriu, cu acesta, s-a solicitat acesteia depunerea, la dosarul cauzei, pentru perioada 17.03.2005-31.01.2008 a foilor de parcurs sau alte documente din care să rezulte data de ieșire/intrare din/în țară, vizate, după caz, de organul vamal.

Până la data prezentei S.C. X S.R.L nu a probat cu dovezi de natură mijloacelor de probă reglementate de Codul de procedură fiscală,

cu documente care sa faca dovada indeplinirii de catre aceasta a conditiilor legale care fac posibila exercitarea scutirii de taxa prevazuta la art. 143 alin 1 lit. g din Codul fiscal.

Referitor la listing-ul cu intrările in tara si ieșirile din tara ale mijloacelor de transport nr.....in perioada 01.01.2005-31.12.2006, întocmit de Inspectoratul Județean al Politiei de Frontiera Arad, datorita faptului ca societatea nu a prezentat pe perioada verificata nici un document justificativ din care să rezulte cu ce autocar s-a efectuat transportul internațional de persoane pe traseul ROMANIA – ITALIA și retur, respectiv data realizării cursei (foi de parcurs, borderoul cu călătorii din fiecare cursa), organul de soluționare a contestației nu a putut corela transporturile internaționale de persoane efectuate pe traseul ROMANIA – ITALIA și retur de către S.C. X S.R.L. cu listingul prezentat de petenta, întocmit de Inspectoratul Județean al Politiei de Frontiera Arad.

Referitor la susținerile petentei din contestația formulată se reține că aceste transporturi internaționale de persoane nu au fost efectuate în baza contractului de transport nr....., încheiat cu SC F SRL, astfel încât invocarea în contestația depusă a prevederilor respectivului contract este nejustificată, neputând fi reținută în soluționarea contestației.

De asemenea, societatea verificata nu a prezentat nici un document justificativ din care sa rezulte cu ce autocar s-a efectuat transportul internațional de persoane (foi de parcurs, borderoul cu calatorii din fiecare cursa) in condițiile in care, din evidenta contabila a societății a rezultat ca aceasta societate a efectuat transportul respectiv au fost reflectate toate cheltuielile aferente realizării transportului internațional de persoane(combustibil, diurne) iar șoferii care au efectuat aceste transporturi internaționale de persoane erau angajați ai S.C. X S.R.L., fiindu-le acordata in acest sens diurna aferenta.

De asemenea, s-a reținut faptul ca S.C. F S.R.L. Iași nu a facturat societatii petente transportul internațional de persoane aferent curselor arătate mai sus, S.C. X S.R.L facturând contravaloarea transporturilor internaționale de persoane (curse regulate) pe traseul România - Italia si retur, unor diverse persoane fizice si juridice rezultând faptul ca SC X SRL a fost societatea transportatoare(căraușul) si nu S.C. F S.R.L Iași.

Pe cale de consecința, în condițiile în care societatea nu a respectat prevederile legale în ceea ce privește justificarea cu documente a scutirii de taxa pe valoarea adăugata pentru transporturile internaționale de persoane, se reține ca în mod corect și legal organele de inspecție fiscală au procedat la recalcularea taxei pe valoarea adăugata aferentă transportului internațional de persoane pentru perioada februarie 2005 – ianuarie 2008 , în conformitate cu prevederile

art. 140, pct. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, rezultând debitul în suma delei, motiv pentru care contestația va fi respinsă ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

2). Referitor la capătul de cerere privind taxa pe valoarea adăugată stabilită în sarcina petentei pentru perioada 01.04.2005 – 30.11.2006, aferentă operațiunilor desfășurate în această perioadă de petentă și pe care aceasta le-a considerat ca beneficiind de scutire de taxă și pentru care valoarea taxei pe valoarea adăugată este delei, s-au reținut următoarele:

În fapt, societatea petentă a emis în perioada aprilie 2005 – noiembrie 2006 către clientul său S.C. F S.R.L. facturi fiscale cuprinzând venituri scutite de taxă pe valoarea adăugată cu drept de deducere și având explicația „contravaloare bilete vândute.”, pretinzând ca pentru aceste operațiuni să beneficieze de facilitatea instituită de art. 143 alin. 1 lit g) din Codul fiscal, respectiv regimul fiscal de scutire de taxă pe valoarea adăugată pentru transportul internațional de persoane cu mijloace auto.

În drept, în conformitate cu prevederile art. 143 alin. (1) lit. g) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

„ART. 143

(2) Sunt scutite de taxă: (...)

g) transportul internațional de persoane;”

- art. 8, alin 1 și 2 din O.M.F.P. nr. 1846/2003 pentru aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirilor de taxa pe valoarea adăugată pentru exporturi și alte operațiuni similare, pentru transportul internațional și pentru operațiunile legate de traficul internațional de bunuri, prevăzute la art. 143 alin. (1) și la art. 144 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

“ ART. 8

(1) Transportul internațional de persoane pentru care se aplica scutirea de taxa pe valoarea adăugată, prevăzută la art. 143 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 571/2003, este transportul pentru care locul prestării se considera a fi în România potrivit art. 133 alin. (2) lit. b) din aceeași lege.

(2) Justificarea scutirii de taxa pe valoarea adăugată pentru transportul de persoane internațional cu mijloace auto se face cu următoarele documente:

a) licența de transport;

- b) caietul de sarcini al licenței de traseu, după caz;*
- c) foaia de parcurs sau alte documente din care sa rezulte data de ieșire/intrare din/in țara, vizate de organul vamal;*
- d) diagrama biletelor de călătorie sau, după caz, facturile fiscale in cazul curselor ocazionale;*
- e) factura fiscala pentru contravaloarea biletelor vândute, in situația in care vânzarea biletelor se face prin intermediari.*

(...)

(4) Persoanele impozabile care vand bilete pentru transportul international de persoane justifica scutirea de taxa pe valoarea adaugata cu:

- a) borderoul/diagrama biletelor de calatorie vandute;*
- b) factura fiscala pentru comision sau, dupa caz, factura primita de la transportator pentru biletele vandute.*

(5) Scutirea de taxa pe valoarea adaugata pentru serviciile direct legate de transportul international de persoane se justifica cu documente din care sa rezulte natura prestatiei si legatura directa cu transportul international de persoane.”

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei a rezultat că în perioada verificată petenta S.C. X S.R.L. nu deține documentele justificative enumerate în actele normative mai sus citate, instituite de legiuitor în scopul acordării facilității fiscale de scutire de taxă pe valoarea adăugată pentru transportul internațional de persoane cu mijloace auto, astfel:

Deși petenta S.C. X S.R.L. în perioada verificată a deținut licența de transport rutier public seria P nr.valabila pana la data de....., licența de transport seria LP nr.valabila pana la data de....., certificatul de autorizare pentru serviciul regulat internațional de pasageri....., autorizația nr..... pentru un serviciu regulat cu autocarul sau autobuzul între statele membre valabil până la 17.04.2012, autorizația Ministerului Infrastructurii de Transport nr....., contractul de închiriere fn/20.04.2005 pentru autocar Scania înmatriculat cu nr..... încheiat cu SC F SRL , contractul de închiriere nr..... pentru autocar Scania înmatriculat cu nr..... încheiat cu SC F SRL si contractul de închirierepentru autocarul Scania înmatriculat cu nr.....si pentru autocarul Scania înmatriculat cu nr.... încheiat cu SC F SRL , îndeplinind, așa cum rezultă și din adresa nr..... a Autoritatii Rutiere Romane - Agenția Arad „criteriile care au stat la baza eliberării licenței de transport, devenind operator de transport care in baza licenței de transport public a fost autorizata sa efectueze transport internațional de persoane”, din economia normei legale referitoare la justificarea scutirii de TVA, citată mai sus, rezultă că documentele

reglementate la pozițiile a), b), c), d) și e) este necesar a fi prezentate cumulativ, aceasta fiind condiția **sine qua non** pentru acordarea scutirii de taxă prevăzută la art. 143 alin. (1), lit. g) din Codul fiscal; deținerea de către petentă numai a documentelor precizate la punctele a) și b), respectiv licența de transport și caietul de sarcini al licenței de transport, nefiind suficiente pentru acordarea facilității fiscale de scutire de taxă prevăzută la art. 143 alin. (1), lit. g) din Codul fiscal.

Referitor la documentele reglementate la lit. c) din norma legală citată, respectiv *“foaia de parcurs sau alte documente din care sa rezulte data de ieșire/intrare din/în țara, vizate de organul vamal”*, din documentele existente la dosarul cauzei a rezultat că petenta nu deține foi de parcurs, motivând lipsa acestora ca fiind datorată modului de derulare a relației contractuale cu SC F SRL conform contractului de transport încheiat cu aceasta, nr....., în care S.C. X S.R.L. are calitatea de beneficiar și S.C. F S.R.L. are calitatea de cărauș.

Obiectul contractului îl constituie (conform cap. II) :

- 2.1 Căraușul se obligă să transporte călătorii cu bilete X, conform programelor X, în baza licențelor de traseu și a caietelor de sarcini anexate acestora, pe care beneficiarul le va pune la dispoziția căraușului

La capitolul VI – Obligațiile părților , pct.6.3 se face mențiunea „ Beneficiarul nu se obliga sa asigure calatori căraușului ” .

În drept, în perioada 01.04.2005-30.11.2006 au fost în vigoare, succesiv, două acte normative care reglementau activitatea de transport rutier:

- OMLPTL nr. 1842/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice de autorizare și efectuare a transporturilor rutiere și a activităților conexe acestora, cu modificările și completările ulterioare, respectiv

- OMTCT nr. 1987/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice de autorizare și efectuare a transporturilor rutiere și a activităților conexe acestora prin dispozițiile căruia a fost abrogat ordinul menționat anterior.

Art. 2 alin (3) din OMF nr. 1842/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice de autorizare și efectuare a transporturilor rutiere și a activităților conexe acestora, cu modificările și completările ulterioare :

„ (3) *Licențele de transport rutier, autorizațiile de transport rutier, licențele de execuție pentru activități conexe transportului rutier, licențele de execuție pentru vehicul, precum și licențele de execuție pentru traseu sunt documente cu regim special, **nominale și netransmisibile**, eliberate operatorilor de transport rutier sau operatorilor pentru activități conexe transportului rutier de către Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului prin Autoritatea Rutieră Română - A.R.R., în*

condițiile prezentelor norme metodologice. ”.

In conformitate cu art. 7 alin (4) din OMF nr. 1987/2005 pentru aprobarea Normelor privind organizarea si efectuarea transporturilor rutiere si a activităților conexe acestora cu modificările si completările ulterioare:

„ Licența de transport este documentul nominal al operatorului de transport rutier si nu este transmisibila ”.

iar la art. 7 alin (3) din OMF nr. 1892/2006 pentru aprobarea Normelor privind organizarea si efectuarea transporturilor rutiere si a activităților conexe acestora cu modificările si completările ulterioare, se arata :

„ Licența de transport este documentul nominal al operatorului de transport rutier si nu este transmisibila ”.

Pe cale de consecință, starea de fapt rezultată din documentele existente la dosarul cauzei confirmă că transportul internațional de persoane a fost efectuat nu de către petenta SC X SRL, ci de SC F SRL, prevederile contractuale conținute la pct. 6.1 lit. a) si pct. 6.2 lit s) excedând cadrului legal reglementat de legea speciala, respectiv art. 2 alin (3) din OMF nr. 1842/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice de autorizare și efectuare a transporturilor rutiere și a activităților conexe acestora, cu modificările si completările ulterioare, art. 7 alin (4) din OMF nr. 1987/2005 pentru aprobarea Normelor privind organizarea si efectuarea transporturilor rutiere si a activităților conexe acestora cu modificările si completările ulterioare si art. 7 alin (3) din OMF nr. 1892/2006 pentru aprobarea Normelor privind organizarea si efectuarea transporturilor rutiere si a activităților conexe acestora cu modificările si completările ulterioare; in situatia in care din aceste dispozitii contractuale rezulta ca **SC X SRL in calitate de operator de transport a transmis folosinta licentei emisa pe numele sau de autoritatea competenta ARR**, unei alte persoane juridice, SC F SRL – care in calitate de caraus a transportat pasagerii pe parcurs international, cu bilete emise de petenta SC X SRL, **licenta care nu este transmisibila**, conform actelor normative precizate.

De asemenea, referitor la afirmatiile petentei din contestația formulată că “societatea noastră este operator de transport public de călători în trafic internațional și a desfășurat această activitate prin utilizarea de mijloace de transport închiriate” se retine ca, în baza contractului de transport nr.încheiat cu SC F SRL, societatea petenta s-a obligat să pună la dispoziția SC F SRL licența de transport, care conform normelor legale mai sus citate nu este transmisibilă, astfel că invocarea în motivarea contestației a unor prevederi contractuale care contravin actelor normative care reglementeaza in domeniu, nu poate fi luată în considerare, în virtutea principiului general de drept ***nemo censitur ignorare legem in propria turpitudine***. Acest punct de

vedere a fost confirmat și de scrisoarea autorității legale în domeniu, Autoritatea Rutieră Română, nr....., înregistrată la D.G.F.P a jud. Arad sub nr....., transmisă la solicitarea Ministerului Finanțelor Publice, Direcția Generală a Finanțelor Publice a jud. Arad , în considerarea dispozițiilor art. 60 coroborat cu art. 182 alin. 2 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

În legătură cu documentele reglementate la lit e) „factura pentru contravaloarea biletelor vândute, în situația în care vânzarea biletelor se face prin intermediari.” , din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, respectiv Nota explicativă dată de d-naîn data de 07.10.2008 a rezultat ca S.C. X S.R.L nu a vândut niciodată bilete de călătorie pentru S.C. F S.R.L , S.C. X S.R.L nu a deținut niciodată licența de intermediere în transportul internațional de persoane și nu are cunoștință de existența vreunui act adițional la Contractul de transport nr.încheiat între S.C. X S.R.L și S.C. F S.R.L .

Din prevederea legală înscrisă la art. 8 alin. 2 din Instrucțiunile aprobate prin OMFP nr. 1846/2003, nu rezultă că pentru scutirea de TVA în cazul transporturilor de persoane se poate realiza o colaborare între două societăți comerciale, din care una să fie transportator-cărauș, iar cealaltă să fie beneficiara licenței de traseu, și care să organizeze transportul pe o anumită cursă. Pretenția societății petente SC X SRL ca facturile emise către SC F SRL urmare relației contractuale derulate cu aceasta conform contractului de transport nr. 28/17.03.2005, să fie considerate de natura documentelor reglementate la lit. e) din cuprinsul art. 8 alin. 2 din Instrucțiunile aprobate prin OMFP nr. 1846/2003 pentru a beneficia de scutire de taxă nu are suport legal în lipsa contractului de intermediere sau oricărui alt înscris care să facă dovada că vânzarea biletelor se face prin intermediari.

Singura posibilitate de colaborare dintre două societăți rezultată din textul de lege o reprezintă cea dintre societatea transportatoare și societatea intermediară de vânzare a biletelor, nu și cea din cazul de față dintre un transportator-cărauș și un beneficiar – deținător al licențelor de transport, în motivarea acestui capăt de cerere din contestația formulată, petenta SC X SRL neprezentând nici un motiv de drept care să-i susțină pretențiile, în considerarea dispozițiilor exprese ale ART. 206 din ORDONANȚĂ nr. 92 din 24 decembrie 2003 privind Codul de procedură fiscală *“Forma și conținutul contestației*

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

- a) datele de identificare a contestatorului;*
- b) obiectul contestației;*
- c) motivele de fapt și de drept;*
- d) dovezile pe care se întemeiază;*

e) semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia, precum și ștampila în cazul persoanelor juridice. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii.”

Pentru toate aceste motive SC X SRL nu poate pretinde a fi considerată ca ar fi efectuat transport internațional de persoane, pretenția sa de a beneficia de facilitatea de scutire de TVA reglementată la art. 143 alin.1 lit g din Codul fiscal neavând suport legal, în condițiile în care așa cum am arătat nu deține documentele justificative instituite de norma legală în vigoare, respectiv la art. 8 alin. 2 din Instrucțiunile aprobate prin OMFP nr. 1846/2003, pentru a putea beneficia de scutirea de taxă prevăzută la art. 143 alin. (1) lit. g) din Codul fiscal.

În drept, în conformitate cu prevederile art. 140, alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare:

“ ART. 140

(1) Cota standard este de 19% și se aplică asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotei reduse.”

De asemenea, potrivit art. 129, alin. (1) și (3) din același act normativ:

„(1) Se consideră prestare de servicii orice operațiune care nu constituie livrare de bunuri, așa cum este definită la art. 128.

(...)

(3) Prestările de servicii cuprind operațiuni cum sunt:

a) închirierea de bunuri sau transmiterea folosinței bunurilor în cadrul unui contract de leasing;

b) transferul și/sau transmiterea folosinței drepturilor de autor, brevetelor, licențelor, mărcilor comerciale și a altor drepturi similare;

c) angajamentul de a nu desfășura o activitate economică, de a nu concura cu altă persoană sau de a tolera o acțiune ori o situație;

d) prestările de servicii efectuate pe baza unui ordin emis de/sau în numele unei autorități publice sau potrivit legii;

e) servicii de intermediere efectuate de persoane care acționează în numele și în contul altei persoane, atunci când intervin într-o livrare de bunuri sau o prestare de servicii”.

În conformitate cu art. 133 alin 1 din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare – *„Locul prestării de servicii este considerat a fi locul unde prestatorul este stabilit sau are un sediu fix de la care serviciile sunt efectuate”, iar în conformitate cu art. 137 (alin 1), lit. a) din același act normativ baza de impozitare pentru livrări de bunuri și prestări de servicii efectuate în interiorul țării*

este constituita din :

„a) pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni ” .

În concluzie, organele de inspecție fiscală ținând cont de obiectul Contractului de transport nr.încheiat între S.C. X S.R.L. și S.C. F S.R.L și de facturile emise de către S.C. F S.R.L către S.C. X S.R.L. cu titlu de „ transport internațional ARAD-VERONA-ARAD cu autoconform CTR. Nr.....”, precum și de faptul că la societatea petentă nu au fost înregistrate cheltuieli specifice operațiunilor de transport internațional de persoane, au reținut faptul că societatea care a efectuat transportul internațional de persoane respectiv căraușul este S.C. F S.R.L , iar în cadrul acestui contract S.C. X S.R.L a pus la dispoziția căraușului „ biletele de călătorie S.C. X S.R.L, respectiv licențele de traseu și caietele de sarcini anexate acestora”, ca aceste operațiuni desfășurate de SC X SRL nu se încadrează în categoria operațiunilor pentru care sunt prevăzute scutiri conform prevederilor art. 143 alin. 1 din Legea nr. 571/1003, cu modificările ulterioare și ca societatea petentă nu poate prezenta documente justificative pentru aplicarea scutirilor aferente acestor operațiuni, prevăzute de legislația în vigoare.

În vederea că pentru a putea beneficia de prevederile referitoare la scutirile acordate la transportul internațional de persoane era necesar ca S.C. X S.R.L să efectueze transportul internațional de persoane, dar din contractul nr. încheiat cu S.C. F S.R.L și din documentele justificative întocmite de S.C. F S.R.L rezulta faptul că cel care a efectuat transportul internațional de persoane era S.C. F S.R.L, SC X SRL fiind doar societatea care a pus la dispoziția transportatorului biletele de călătorie și licențele necesare;

- din nota explicativă dată de d-na....., a rezultat faptul că S.C. F S.R.L. era societatea care găsea clienți pentru efectuarea transportului internațional de persoane, în concluzie activitatea S.C.X S.R.L. se rezuma doar la punerea la dispoziția S.C. F S.R.L. a licenței de transport și a caietului de sarcini.

Ca urmare a celor prezentate mai sus, se reține că în mod corect și legal organele de inspecție fiscală au procedat la recalcularea taxei pe valoarea adăugată colectată aferentă punerii la dispoziție a билетelor de călătorie S.C. X S.R.L, respectiv a licențelor de traseu și a caietelor de sarcini anexate acestora către S.C. F S.R.L lași pentru efectuarea transportului internațional de persoane de către aceștia în perioada

aprilie 2005 – noiembrie 2006, ținând cont de prevederile art. 140, pct. (1) și art. 129 alin. (3) lit. (b) din Legea nr. 571/2003 și privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, stabilindu-se astfel în conformitate cu prevederile art. 94, lit. e și f din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de Procedura Fiscală cu modificările și completările ulterioare un debit reprezentând taxa pe valoarea adăugată suplimentară în sumă de lei, motiv pentru care contestația va fi respinsă ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

3). In ceea ce privește taxa pe valoare adăugată în sumă delei, pentru care nu s-a acordat dreptul de deducere, aferentă perioadei 01.05.2004 -30.05.2004, s-au reținut următoarele:

In fapt, din controlul efectuat s-a constatat faptul ca în luna mai 2004, societatea verificată a achiziționat bunuri respectiv produse sticlă care nu au legătură cu activitatea desfășurată de S.C. X S.R.L. și nu sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

In drept, în conformitate cu prevederile art. 145, alin. (2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare:

“ Orice persoana impozabila are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile; ”.

In raport de prevederile legale prezentate mai sus, organele de inspecție fiscală nu au acordat drept de deducere pentru suma delei reprezentând taxa pe valoarea adăugată și ca urmare, această sumă a fost stabilită ca debit suplimentar de către organele de inspecție fiscală, fiind respinsă de la rambursare.

In contestația formulată, societatea petenta invocă faptul că, potrivit art.98 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

„(1) Inspecția fiscală se efectuează în cadrul termenului de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale.

(2) La contribuabilii mari, perioada supusa inspecției fiscale începe de la sfârșitul perioadei controlate anterior, în condițiile alin.(1).

(3) La celelalte categorii de contribuabili inspecția fiscală se efectuează asupra creanțelor născute în ultimii 3 ani fiscali pentru care exista obligația depunerii declarațiilor fiscale. Inspecția fiscală se poate extinde pe perioada de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale dacă este identificată cel puțin una dintre următoarele situații:

a). exista indicii privind diminuarea impozitelor, taxelor,

contribuțiilor si altor sume datorate bugetului general consolidat;

b).nu au fost depuse declarații fiscale in interiorul termenului de prescripție;

c).nu au fost îndeplinite obligațiile de plata a impozitelor, taxelor, contribuțiilor si altor sume datorate bugetului general consolidat.”

De asemenea societatea susține ca „Așa cum se poate constata din textul menționat reținem ca nu sunt îndeplinite niciuna din situațiile enumerate limitativ privind cazurile in care inspecția fiscala poate depăși limita ultimilor 3 ani fiscali(2005,2006,2007).Ori constatarea organului de control prezentată în raportul de inspecție fiscala depășește această limită (aprilie 2004) fapt pentru care considerăm a nu fi necesară motivarea sumei contestate și solicităm pe cale de consecință a fi anulată aceasta constatare”.

Față de cele prezentate mai sus, se reține că, la începutul inspecției fiscale organele de control au solicitat societății verificate documentele care atestă realitatea transporturilor internaționale de persoane în conformitate cu prevederile art. 8, alin 1 si 2 din O.M.F.P. nr. 1846/2003, art.7 alin 1 si 2 din OMF nr. 2222/2006 si art. 7 alin 1 si 2 OMFP nr. 2421/2007.

Societatea nu a putut pune la dispoziția organelor de control documentele solicitate, existând astfel indicii privind diminuarea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și altor sume datorate bugetului general consolidat, ca urmare a nejustificării operațiunilor scutite de taxa pe valoarea adăugată.

De asemenea, în referatul cu propuneri de soluționare a contestației, organele de inspecție fiscala au precizat că, din analiza balanței de verificare încheiată la data de 31.12.2004, au constatat că nu au fost îndeplinite obligațiile de plată a impozitelor, taxelor, contribuțiilor si altor sume datorate bugetului general consolidat.

Din cele prezentate mai sus rezultă că au fost îndeplinite condițiile în care inspecția fiscală se poate extinde pe perioada de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale și în conformitate cu prevederile art. 91 alin.1 și alin.2 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată cu modificările și completările ulterioare, inspecția fiscală s-a extins pe perioada de prescripție a dreptului de a stabili obligații fiscale care este de 5 ani.

In raport de cele prezentate mai sus, susținerile societății petente nu au putut fi reținute în soluționarea favorabilă a contestației, motiv pentru care pentru acest capăt de cerere contestația va fi respinsă ca neîntemeiată.

De asemenea, deși societatea contesta întreaga suma delei reprezentand taxa pe valoare adăugata stabilita suplimentar prin Decizia de impunere nr....., organul de soluționare a contestației

a reținut ca, referitor la taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de organele de inspecție fiscală în suma de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată colectată și neînregistrată în evidența contabilă a societății, dar înscrisă în facturi emise de S.C. X S.R.L. pentru efectuarea de transport de persoane pe teritoriul României, respectiv referitor la taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar de organele de inspecție fiscală în suma de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată dedusă eronat de către societate, având o valoare mai mare decât cea înscrisă în documentele fiscale, petenta nu aduce nici un argument sau document în susținerea cauzei care să infirmе constatările organelor de inspecție fiscală, contestația urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, organele de soluționare neputând a se substitui contestatoarei cu privire la argumentele pe care înțelege să le aducă în susținerea contestației.

4). Referitor la majorările de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată suplimentară în sumă delei și penalitățile de întârziere în suma delei, s-au reținut următoarele:

În fapt, pentru neplata la termen a sumelor stabilite prin Decizia de impunere nr..... organele de inspecție fiscală au procedat la calculul majorărilor de întârziere, în conformitate cu prevederile art. 119 și art. 120 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 republicată, stabilind în sarcina petentei majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată suplimentară în suma delei .

De asemenea, pentru nevirarea la termen a taxei pe valoarea adăugată suplimentară, au fost calculate pentru perioada iunie 2004 – decembrie 2005, conform prevederilor art. 121 din O.G. nr. 92/2003 republicată privind Codul de procedură fiscală, penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată suplimentară în sumă totală delei.

Referitor la majorările și penalitățile de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată suplimentară, calculate în sarcina petentei prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr....., se reține că stabilirea de majorări și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată în sarcina contestatoarei reprezintă măsura accesorie în raport cu debitul. Deoarece pentru debitul în sumă totală de lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată suplimentară stabilit prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală nr.contestația va fi respinsă, rezultă că și pentru capătul de cerere privind majorările de întârziere în sumă delei respectiv

penalitățile de întârziere în sumă delei, calculate în sarcina petentei reprezentând măsura accesorie, conform principiului de drept ***accessorium sequitur principalem***, contestația petentei va fi respinsă.

Pentru considerentele mai sus prezentate și în conformitate cu prevederile art. 129 alin. (1) și (3), art. 140 alin. (1), art. 143 alin. (1) lit. g, art. 145 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, punctul 14(5) din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal, art. 8 alin. 1 și alin. 2 din O.M.F. nr. 1846/2003 pentru aprobarea Instrucțiunilor de aplicare a scutirilor de taxa pe valoarea adăugată pentru exporturi și alte operațiuni similare, pentru transportul internațional și pentru operațiunile legate de traficul internațional de bunuri, prevăzute la art. 143 alin. (1) și la art. 144 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 7 alin. 1 și alin. 2 din O.M.F. nr. 2222/2006, art. 7 alin. 1 și 2 din OMFP nr. 2421/2007 coroborate cu prevederile art.98 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Respingerea contestației formulate de **S.C. X S.R.L.**, cu sediul în Arad..... împotriva Deciziei de impunere nr.privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Finanelor Publice a Municipiului Arad pentru suma totală delei reprezentândlei taxa pe valoarea adăugată suplimentară șilei majorări și penalități de întârziere, ca neîntemeiată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel Timișoara în termen de 6 luni de la data comunicării.